

endnu beroede paa et lignende Standpunkt, at der var Foreninger og Institutioner, der skulde høres. Jeg kunde ønske, at der kom til at foreligge en Udtalelse af den højtærede Minister om, at den Udsigt, der var i forrige Samling til at faa et saadant Lovforslag frem fra hans Side, var rykket saa meget nærmere, at vi kunde gøre sikker Regning paa at se et saadant Lovforslag i nærværende Samling.

Et andet Punkt, der vedrører Butikkerne, skal jeg berøre. Det er mig bekendt, at der i Indenrigsministeriet har været til Overvejelse Spørgsmaal om en Lovbestemmelse om, at der i Butikker skulde være Siddepladser for Handelsmedhjælpere, særlig for de kvindelige. Jeg vil udbede mig en Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister om, hvor vidt denne Sag er rykket frem, og om der paa dette Omraade kan ventes Lovforslag fra hans Side.

Til den højtærede Trafikminister vil jeg kun sige dette, at jeg finder Anledning til at gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at det vilde være ønskeligt, at der i Jernbanetogene blev flere Kupéer for Ikke-Rygere.

Overfor Kirkeministeren kunde jeg fristes til at bemærke, at det er kommet mig for Øre, at han har vakt meget Mishag hos en Klasse af unge Samfundsborgere ved Bestemmelserne om Karaktergivningen i Mellemkolen. Jeg vil haabe, at han, da disse Bestemmelser have stødt paa Mishag, ikke blot fra Elevens, men ogsaa fra Læreres Side, vil tage under Overvejelse at faa gjort Forandring i dem.

Der er et andet Punkt, Skoleforholdene vedrørende, som jeg vil berøre, og det er Spørgsmaalet om, hvorvidt det i offentlige Skoler er tilladt at meddele Revselse ved Slag paa Hovedet, altsaa ved Lussinger, som det populært kaldes. Jeg anser denne Form for legemlig Revselse for yderst uheldig. Maaske er det allerede forbudt, i saa Fald var det ønskeligt, om dette blev udtalt med stor Klarhed og Vægt fra Ministerbordet. Hvis det ikke er forbudt, opfordrer jeg Ministeren til at træffe Foranstaltninger til, at det kan blive forbudt.

Overfor den højtærede Justitsminister vil jeg bemærke, at selv om han ikke maatte være tilbøjelig til at fremkomme med Lovforslag om Lønning til alle Lægdsmand, hvad der, som han sagde i sidste Samling, vilde være en meget kostbar Foranstaltning, kunde der dog maaske være Grund til paa Finansloven at søge optaget en Bevilling til Honorar for saa-

danne Lægdsmand, som gennem en længere Aarrække have røgtet deres ansvarsfulde Hverv i store og omfattende Sogne. Det gør en uhyre Forskel, om man er Lægdsmand i et Sogn med en enkelt Landsby, og hvor der kun er korte Veje at gaa, eller om man er Lægdsmand i et af de store, vidtstrakte Sogne, som der findes saa mange af i min Valgkreds.

Den Kommission, som for 3 Aar siden blev nedsat til Overvejelse af Spørgsmaalet om almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring, har jo ladet høre fra sig paa en saare fortjenstfuld Maade ved det Lovudkast, den har udarbejdet angaaende anerkendte Arbejdsløsheds-kasser. Det var jo imidlertid ikke Kommissionens Hovedopgave, og jeg tror, at der rundt omkring i Landet findes mange, hvem det vilde være meget kært at faa noget at vide om, hvor vidt Arbejdet for at udføre Kommissionens Hovedopgave i dette Øjeblik maatte være fremskredet. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om Kommissionens højtærede Formand, det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen), maatte kunne tilfredsstille den Videbegærlighed, som sikkert i vide Kredse findes i saa Henseende.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) omtalte Spørgsmaalet om Formen for Enkeforsørgelse. Jeg tror, det er et af de store sociale Spørgsmaal, som i en nær Fremtid bør tages op til Overvejelse her i Landet, at man bør se at finde en Form for Understøttelse til Enker med uforsørgede Børn, som svarer til den Tendens, som gaar igennem vor øvrige sociale Lovgivning. Vi ere jo et Foregangsland paa det sociale Omraade. Det bør vi blive ved at være, og det kunne vi kun ved stedse at tage ny Opgaver op. Midlertidig tror jeg, at man med Hensyn til Løsningen af dette Spørgsmaal bør henvise til de fattiges Kasser. Vi ville jo, takket være den højtærede Indenrigsminister, sandsynligvis i denne Samling komme til at forhandle om disse Kassers Virksomhed og deres Midlers Anvendelse, og der vil da formentlig være god Grund til paa ny at tage dette Spørgsmaal op. At henvise til de smaa Foreninger til Hjælp for uheldige stillede Mødre og enlig stillede Kvinder, tror jeg, ikke kan nytte i denne Sammenhæng. Deres Formaal ligge paa andre Omraader. Jeg kan kun ønske disse Foreninger det størst mulige Tilskud, men jeg tror ikke, det er ad den Vej, man skal komme frem og nærme sig til Løsningen af det store